

AZ ÉN KEDVES SZÜLŐFÖLDEM...

Az én kedves szülőföldem
Mosolyog egy kies völgyben,
E szép kies völgyön által
Egy folyó, a kis Balog,
Játszi kedvvel, friss erőben
Ide s tova kanyarog.

Mint kis gyerek, a Balogban
Sok halat és rákot fogtam.
Egy abrakos tarisznyával
Vittem haza némelykor,
Pedig nagyon megtiltotta
A halászást a rektor.

De a rekt'ram soh'se bántott,
Mert én, mint a miatyánkot,
Úgy mondtam a leckét mindig,
Nem akadtam el soha...
Ekszámenkor többet tudtam,
Mint az egész iskola.

Volt is aztán vásárfia.
Bicska... perec és muzsika...
Édes anyám örömében
Tejbe-vajba fürdetett...
Édes apám a csizmámra
Szép sarkantyút üttetett.

Nem értettem semmi máshoz,
Csak a könyvhöz, tanuláshoz;
Ha kimentünk a tavaszi
S őszi alá szántani:
Soh'se tudtam a lovakat
„Hozzád”, „tüled” hajtani.

A' lett a vége a dolognak,
Hogy beadtak tanulónak;
Mert látták hogy gazdálkodni
Dolgozni nem szeretek –
Így legalább, azt mondták, még
Preceptor is lehetek!